CHƯƠNG 2347

Nhà họ Tiêu vỡ trận

Bốn loại thần tài lục phẩm mà Hạ Nhân luyện chế lần lượt là【Mạ Trắng Đất Bẩn】【Quả Ruộng Tinh Nhật】【Tủy Cửu Linh】【Dâu Băng Lam Cực】.

Bốn loại nguyên liệu này kết hợp với nhau thì không thể luyện đan.

Bởi vì thuộc tính của chúng xung khắc lẫn nhau.

Mạ Trắng Đất Bẩn là một loại thần thảo sinh trưởng ở nơi có âm khí cực nặng. Nó có màu trắng, bên trong ẩn chứa sức mạnh linh hồn, đồng thời trong quá trình sinh trưởng còn hấp thu pháp tắc âm linh giữa đất trời.

Ngược lại, Quả Ruộng Tinh Nhật là một loại thần quả sinh trưởng ở nơi chí dương. Trong quá trình lớn lên, nó hấp thu khí tức và pháp tắc thuộc tính dương giữa đất trời.

Một loại chí âm, một loại chí dương.

May mà Hạ Nhân không cần dung hợp chúng, chỉ cần cố gắng loại bỏ tạp chất trong hai khối dược dịch, bảo đảm độ tinh khiết cuối cùng của dược dịch là được.

Nhưng vấn đề là, cho dù không cần dung hợp, trong quá trình đồng thời tinh luyện hai loại dược liệu có thuộc tính khác nhau, luyện đan sư thường sẽ gặp phải đôi chút trở ngại.

Những trở ngại này sẽ khiến độ khó tăng lên không ít.

Tiếp đó là Tủy Cửu Linh và Dâu Băng Lam Cực.

Tủy Cửu Linh là thứ tương tự tủy xương được lấy ra từ lông vũ đã lột xuống của một đại yêu lục phẩm thuộc tính hỏa, bên trong chứa linh lực thuộc tính hỏa cuồng bạo.

Còn Dâu Băng Lam Cực là một loại thần thảo sinh trưởng ở nơi băng giá cực độ. Sau khi trưởng thành, nó kết ra những quả màu lam. Loại quả này phải mất một trăm nguyên mới chín, trong khoảng thời gian ấy không ngừng hấp thu lực pháp tắc giữa đất trời, từ đó sở hữu sức mạnh thuộc tính băng vô cùng đáng sợ.

Đồng thời tinh luyện hai loại dược liệu, một băng một hỏa, cũng là thử thách cực lớn đối với kỹ thuật và thần niệm của người luyện đan.

Đương nhiên, không chỉ dược liệu lục phẩm, những thần tài khác từ thất phẩm, ngũ phẩm đến tứ phẩm cũng đều như vậy.

Hạ Nhân hết sức cẩn thận phóng toàn bộ thần niệm ra, chậm rãi khống chế hỏa hầu, mức độ nóng chảy của dược liệu, thời gian tinh luyện và thứ tự tinh luyện.

Đồng thời, hắn dùng thần niệm ngăn cách từng cặp dược liệu xung khắc, khiến chúng không ảnh hưởng lẫn nhau. Hắn còn phải phân ra thần niệm kiểm tra dược liệu thật kỹ, đề phòng nhà họ Tiêu đứng sau giở trò trên nguyên liệu.

Dược liệu được phát ngẫu nhiên, nhà họ Tiêu căn bản không có thời gian, cũng không có cơ hội giở trò.

Đúng lúc này, Hạ Nhân nghe thấy liên tiếp mấy tiếng lò luyện đan phát nổ.

Mặc dù mỗi người tham gia tỷ thí đều có kết giới bảo vệ, không bị dao động năng lượng do lò đan của người bên cạnh phát nổ ảnh hưởng, nhưng âm thanh thì không thể ngăn cách.

Đan Đế đã nói, một chút quấy nhiễu nhỏ mới càng có thể kiểm tra kỹ thuật và tâm thái của người tham gia tỷ thí.

Hạ Nhân đương nhiên tâm lặng như nước, không để ý đến âm thanh lò đan phát nổ bên cạnh. Trong mắt hắn chỉ có quá trình tinh luyện của mình.

Sau đó, tiếng lò đan phát nổ càng lúc càng nhiều, vang lên liên tiếp không dứt.

Nói thế này đi, trong toàn bộ đấu trường có mười lăm nghìn người, ít nhất hơn một nửa đã làm nổ lò.

Ngược lại, những người lựa chọn tinh luyện vượt cấp thì gần như không ai làm nổ lò.

Sau nửa canh giờ, Hạ Nhân đã tinh luyện xong cả bốn phần linh dịch.

Hắn không chút do dự, trực tiếp đưa dược dịch vào trong trận pháp để kiểm tra!

Kết quả kiểm tra Mạ Trắng Đất Bẩn sau khi tinh luyện đã hiện ra.

Khi con số ấy hiển lộ, Tiêu Hiểu Nguyệt đang tinh luyện linh dịch bên cạnh Hạ Nhân tò mò liếc nhìn một cái.

Chỉ một cái liếc mắt, thân thể nàng đã chao đảo!

Tâm thái mất ổn định, suýt chút nữa làm nổ lò.

Đúng lúc này, phần nguyên liệu thứ hai của Hạ Nhân là Quả Ruộng Tinh Nhật được đưa vào trận pháp.

Kết quả kiểm tra độ tinh khiết của Tủy Cửu Linh hiện ra!

Độ tinh khiết của Dâu Băng Lam Cực: chín phần chín chín chín…

Kết quả này khiến Hạ Nhân cũng cảm thấy bất ngờ: Hả… thế mà lại là chín phần chín chín chín?

Dù thế nào đi nữa, cả bốn phần nguyên liệu của hắn đều đã được tinh luyện đến mức có thể dung hợp để luyện chế cực phẩm thần đan.

Đến lúc này, thần niệm của Tiêu Hiểu Nguyệt bên cạnh Hạ Nhân cuối cùng cũng không thể giữ vững. Tâm thái dao động, lò đan trong tay nàng trực tiếp phát nổ.

Một luồng khí tức bàng bạc lao về xung quanh, nhưng lại bị kết giới bên ngoài cơ thể nàng ngăn cản.

“Đây là tinh luyện vượt cấp đấy ư?”

Sắc mặt nàng đờ đẫn, ánh mắt ngây dại, thậm chí thân thể còn khẽ run rẩy: Một kẻ ở Thần Tôn cảnh, trong tình huống luyện đan vượt cấp, vậy mà có thể tinh luyện nguyên liệu lục phẩm đến độ tinh khiết hơn chín phần chín chín?

Ở cách đó không xa, Hỏa Dạ và Tiêu Vô Cực đang tinh luyện cũng nhìn thấy thành tích tinh luyện của Hạ Nhân. Tâm thái hai người đồng dạng không giữ vững, trực tiếp làm nổ lò.

“Tích…” Trận pháp trước mặt Hạ Nhân lại vang lên một tiếng, dòng chữ xuất hiện: Tổng điểm một trăm, xếp hạng địa bảng đứng đầu.

Hạ Nhân mỉm cười, sau đó ngồi xuống vị trí của mình.

Không những tốc độ nhanh, độ tinh khiết của hắn còn cao.

Còn hai phần nguyên liệu còn lại thì không cần tiếp tục tinh luyện nữa.

“Ghê gớm thật!” Trên đài, Tần Dược Tử, vị Thần Hoàng chủ trì cuộc tỷ thí, nhìn Hạ Nhân rồi nói: “Quá ghê gớm… chẳng trách sư tôn cũng ưu ái ngươi như vậy!”

“Lợi hại, lợi hại, lợi hại…”

“Mới nửa canh giờ trôi qua mà ngươi đã hoàn thành rồi?”

“Thiên phú mạnh nhất, lão phu chưa từng thấy trong đời!”

“Tiểu bằng hữu, ngươi tên gì?” Tần Dược Tử nhìn Hạ Nhân, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Hạ Nhân chỉ vào chữ bên cạnh đài lò của mình, nói: “Vãn bối là Thái Hư!”

“Hê…” Tần Dược Tử dụi dụi mắt, nói: “Xin lỗi nhé, lão phu không biết chữ…”

“Được rồi, tiểu tử ngươi cứ tiếp tục ở lại đây là được. Ta đoán ngươi hẳn là quán quân vòng thứ hai của địa bảng rồi!”

“Vâng!” Hạ Nhân cung kính chắp tay, sau đó ngồi phịch xuống vị trí của mình, ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Tri Ngộ, vị Thần Hoàng của nhà họ Tiêu.

Ánh mắt hắn còn mang theo chút khiêu khích.

“Ngươi…” Tiêu Tri Ngộ bị ánh mắt có phần khiêu khích của Hạ Nhân chọc tức đến mức suýt hộc máu.

Hắn rất muốn nổi giận, thậm chí còn muốn ra tay tát chết Hạ Nhân.

Nhưng hắn lại không thể làm gì cả.

“Nhị tổ…” Một đệ tử nhà họ Tiêu bên cạnh cắn môi, trong mắt lộ ra vẻ độc ác.

“Không được manh động, đừng nóng vội...” Nhị tổ nhà họ Tiêu truyền âm.

Tiêu Tri Ngộ nhìn chằm chằm Hạ Nhân, trong lòng cũng vô cùng khó hiểu: Sao có thể như vậy được?

Ban đầu, để hủy hoại tên khốn này, lão phu đã không hề nương tay. Uy lực phi kiếm thần niệm được dùng đến mức lớn nhất, vốn định phá hủy thức hải của hắn, nào ngờ mười ngày sau tên khốn này lại sống sờ sờ trở về?

Hắn không chết dưới một đòn thần niệm toàn lực của ta, chuyện này đã rất kỳ quái rồi.

Hơn nữa, cho dù cường độ thần niệm có mạnh đến đâu, cũng không thể tinh luyện ra độ tinh khiết hơn chín phần chín chín trong lúc tinh luyện vượt cấp.

Đây chính là độ tinh khiết của cực phẩm lục phẩm thần đan.

Đương nhiên, dùng độ tinh khiết này để luyện đan thì có lẽ không thành cực phẩm, nhưng luyện ra đan dược thượng phẩm vẫn có thể.

Thần Quốc Vấn Đỉnh chúng ta từ khi nào lại xuất hiện một kẻ nghịch thiên như vậy?

“Phù...” Tiêu Tri Ngộ thở ra một hơi thật sâu, sau đó nhíu chặt mày.

Xem tình hình hiện tại, cho dù trước đó đã ra tay can thiệp một chút, e rằng mong muốn một môn trấn tam bảng cũng rất khó hoàn thành.

Thần niệm của tên Thái Hư này quá mạnh, hắn giành hạng nhất vòng thứ hai gần như không còn bất kỳ hồi hộp nào.

Vậy thì ở vòng thứ ba, cho dù bị Hiểu Nguyệt vượt qua, hắn nhất định cũng có thể giành được hạng nhì.

Không được... nhà họ Tiêu muốn một môn trấn tam bảng thì vẫn phải ra tay từ tên Thái Hư này.

CHƯƠNG 2348

Đối mặt Tiêu Tri Ngộ

“Ngươi qua đây, qua đây, qua đây……”

Trên đài, Thần Hoàng Tần Dược Tử vẫy tay gọi Hạ Nhân.

Hạ Nhân ngơ ngác:……

“Lại đây!” Tần Dược Tử tiếp tục vẫy tay.

Hạ Nhân nói: “Cái đó…… ta…… vãn bối vẫn còn đang thi mà!”

“Ngươi còn thi cái rắm gì nữa?” Tần Dược Tử bật tục: “Mau qua đây…… ngươi ở bên dưới chỉ tổ ảnh hưởng người khác thi đấu!”

“Yên tâm đi, với thành tích của ngươi, chắc chắn là hạng nhất, ta nói đấy!”

Sắc mặt Hạ Nhân hơi khổ sở, sau đó hít sâu một hơi, chậm rãi rời khỏi chỗ ngồi, đi đến trước mặt Tần Dược Tử.

Tần Dược Tử chỉ vào chỗ ngồi phía sau mình, nói: “Nào…… ngồi ở đây!”

“À…… ngươi có thấy lão già mặc đồ đen kia không?”

“Ngươi cứ ngồi bên cạnh lão là được!”

Hạ Nhân quay đầu nhìn: Chà..... được lắm..... Tiêu Tri Ngộ ư?

“Cái đó.....” Trên mặt hắn mang theo nụ cười gượng, nhìn Tần Dược Tử nói: “Thần Hoàng bệ hạ, vãn bối vẫn đang thi. Tuy hiện giờ vãn bối quả thật đang tạm thời đứng đầu, nhưng lát nữa nếu có người vượt qua ta, ta sẽ phải luyện thêm một lò nữa!”

“Ồ?” Tần Dược Tử hứng thú nói: “Nói vậy là tiểu tử ngươi vẫn còn giấu nghề?”

“Lò tinh luyện vừa rồi chưa dùng hết sức?”

“Không không không.....” Hạ Nhân vội vàng xua tay: “Cũng không phải là giấu nghề. Tiền bối biết đấy, tinh luyện coi trọng thực lực, nhưng cũng có phần may mắn trong đó. Dù sao dược liệu cũng không phải cùng một gốc, nên kết quả tinh luyện ít nhiều vẫn có chênh lệch!”

“Yên tâm đi!” Tần Dược Tử phất mạnh tay áo: “Ngươi cứ qua đó ngồi yên là được. Nếu có người vượt qua ngươi, ta tự khắc sẽ cho ngươi cơ hội thi bổ sung!”

“Ngươi ở đây chỉ tổ ảnh hưởng tâm cảnh của người khác!”

Lời đã nói đến mức này, Hạ Nhân không thể từ chối nữa. Hắn đành cắn răng, chậm rãi đi đến chỗ ngồi rồi ngồi xuống.

Tiêu Tri Ngộ bên cạnh lại vô cùng bình tĩnh, thậm chí còn chẳng quay đầu nhìn Hạ Nhân lấy một lần.

Trước khi ngồi xuống, Hạ Nhân có hơi thấp thỏm, nhưng sau khi thật sự ngồi bên cạnh Tiêu Tri Ngộ, hắn ngược lại bình tĩnh trở lại.

Lão già này cũng chẳng làm gì được ta mà?

Hơn nữa, là lão chó chết này nợ ta nhân quả, chứ đâu phải ta nợ lão nhân quả.

Nói cho cùng, bất kể xét về tâm lý hay thể chất, người nên e dè ta phải là lão mới đúng.

“Khụ khụ khụ……” Sau khi bình ổn tâm trạng, Hạ Nhân khẽ ho ba tiếng, nói: “Tiêu tiền bối, thất lễ rồi!”

“Ừ!” Khóe miệng Tiêu Tri Ngộ khẽ giật gần như không thể nhận ra, rồi gật đầu.

Hạ Nhân tiếp tục nói: “Sao ta cứ cảm thấy Tiêu tiền bối hơi quen mắt…… Có phải ta từng gặp ngài ở đâu rồi không?”

Tiêu Tri Ngộ hít sâu một hơi, nói: “Lão phu là Thần Hoàng của Thánh Đan thành, ngày thường cũng thay chúng sinh luyện đan!”

“Sư tôn ta là Đan Đế, ta là nhị tổ Tiêu gia!”

“Hình tượng của lão phu, rất nhiều người đều biết!”

“Người từng gặp ta nhiều vô số kể, không thiếu một mình ngươi!”

“Ngươi từng gặp ta cũng chẳng có gì lạ, thấy quen mắt là chuyện bình thường!”

“Ồ!” Hạ Nhân gật đầu.

Tiêu Tri Ngộ thở phào nhẹ nhõm: Chỉ cần tiểu tử này không dây dưa là được.

Nhưng sau thoáng im lặng, Hạ Nhân đột nhiên xoay người: “Không đúng!”

Động tác bất ngờ này, cùng hai chữ “không đúng” được Hạ Nhân nói với âm lượng cao hơn, lập tức khiến Tiêu Tri Ngộ giật mình.

Động tĩnh của hai người bên này quá lớn, khiến những người xung quanh liên tục liếc nhìn.

Ngay cả Tần Dược Tử đang chú ý đến cuộc thi của mọi người phía trước cũng quay đầu lại.

Sắc mặt Tiêu Tri Ngộ trở nên rất khó coi: “Thái Hư..... ngươi làm trò gì vậy?”

Lão tức giận chất vấn một câu.

Nhưng lúc này Hạ Nhân lại chậm rãi tựa hai vai vào lưng ghế, rồi nói: “Ta chưa từng gặp tiền bối, chuyện này không giống với lời ngài nói.....”

“Ta cảm thấy..... sở dĩ ta thấy quen thuộc!”

“Là vì ta hẳn đã từng ngửi thấy khí tức của ngài!”

“Không thể nào!” Tiêu Tri Ngộ nói: “Chưa từng thấy bản thân lão phu, làm sao có thể ngửi thấy khí tức của lão phu?”

Lão biết rõ Hạ Nhân đang ám chỉ chuyện gì.

Chẳng lẽ hôm đó khí tức của lão phu đã bị lộ?

Ban đầu không chỉ dịch dung, mà còn ngụy trang cả khí tức.

Đừng nói một kẻ chỉ có Thần Tôn cảnh tầng tám, cho dù là Thần Vương cảnh hay Thần Hoàng cảnh cũng không thể nhìn thấu ngụy trang của ta.

Không ổn…… tiểu tử này đang lừa ta!

“Ha ha ha……” Tiêu Tri Ngộ lại cười: “Tiểu hữu thử nói xem, khí tức của ta giống ở chỗ nào?”

Sắc mặt và tâm cảnh của lão lập tức khôi phục bình thường!

Hạ Nhân lại tiếp tục gài lão, hỏi: “Vị Thần Hoàng cảnh tầng năm từng đến cửa hàng của ta hôm đó, hẳn là tiền bối đúng không?”

“Ban đầu ta còn không hiểu, vì sao ngài lại ra tay với ta!”

“Bây giờ ta hiểu rồi, ngài muốn mở đường cho Tiêu Hiểu Nguyệt!”

“Ngươi nói gì, ta nghe không hiểu lắm!” Tiêu Tri Ngộ lắc đầu, sắc mặt vẫn vô cùng thản nhiên.

Hạ Nhân nói: “Tiền bối..... dám làm mà không dám nhận sao!”

“Ha ha..... Với cái đức hạnh của Tiêu gia các ngươi, còn muốn một nhà trấn áp cả ba bảng?”

“Hừ.....” Tiêu Tri Ngộ hừ lạnh một tiếng, nói: “Tiểu tử, ta nể ngươi thiên phú xuất chúng nên không so đo với ngươi. Nếu ngươi còn ăn nói vô lễ, sỉ nhục Tiêu gia ta, cho dù nơi đây là trường thi, lão phu cũng sẽ khiến ngươi tan xương nát thịt!”

“Vậy xin hỏi tiền bối, ngài định khiến ta tan xương nát thịt thế nào?”

“Chậc chậc chậc..... Công kích thần niệm của ngài cũng chẳng ra sao nhỉ?”

“Một kẻ Thần Tôn cảnh nho nhỏ như ta mà ngài còn không giết nổi!”

Giọng Hạ Nhân không lớn nhưng cũng chẳng nhỏ, ít nhất không ít người xung quanh đều nghe thấy.

“Thái Hư..... ngươi ăn nói hồ đồ gì vậy?” Phía sau Tiêu Tri Ngộ, một thanh niên Tiêu gia cũng mặc đạo bào hai màu đen đỏ tức tối đứng bật dậy: “Còn dám làm càn, không cần nhị tổ nhà ta ra tay, ta cũng có thể chém chết ngươi!”

Hạ Nhân cười lạnh một tiếng, ánh mắt chỉ lướt qua người thanh niên kia, rồi lại nhìn Tiêu Tri Ngộ, nói: “Tiêu tiền bối, tên tạp chủng nhà ngài nói hắn có thể giết ta, chẳng phải là đang tát vào mặt ngài sao?”

“Ngay cả ngài còn không giết được ta, hắn dựa vào đâu?”

“Chuyện này đã không còn là tát vào mặt ngài nữa rồi!”

“Mà là ném mặt ngài vào hố xí rồi chà đạp!”

“Loại đệ tử làm nhục gia môn thế này, ta khuyên ngài cứ trực tiếp dùng một thanh thần niệm phi kiếm chém chết hắn đi!”

“Thái Hư!” Giọng Tiêu Tri Ngộ không nhịn được mà cao lên vài phần, cơn phẫn nộ của lão gần như đã đến bờ vực bùng nổ: “Nếu ngươi còn tiếp tục khiêu khích lão phu, cẩn thận lão phu tát chết ngươi!”

Nếu không lo xảy ra chuyện, lão đã sớm ra tay rồi.

Nhưng đây là hội trường đại tỷ thí. Nếu lão ra tay, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Lão đã nhẫn nhịn như vậy, Hạ Nhân lại nhất quyết không cho lão cơ hội nhẫn nhịn: “Tiêu Tri Ngộ…… xem ngài lại cuống lên rồi…… Bị ta nói trúng tim đen rồi chứ gì!”

“Thật ra trong lòng ngài hiểu rõ hơn ai hết!”

“Thế này đi…… ngài bồi thường một chút, chuyện hôm đó chúng ta coi như xí xóa……”

“Nếu không…… khà khà khà……” Sắc mặt Hạ Nhân sa sầm: “Tiêu gia các ngươi lần này đừng nói là một nhà trấn áp cả ba bảng, ngay cả một bảng cũng đừng hòng trấn áp!”

Trong mắt Hạ Nhân bắn ra hai luồng sáng sắc bén, xuyên thẳng về phía Tiêu Tri Ngộ.

Tiêu Tri Ngộ nói: “Ngươi tự tin lắm nhỉ!”

Hạ Nhân lại lén lấy ra một sợi khí tức thần niệm, ném đến trước mặt Tiêu Tri Ngộ: “Tiêu Tri Ngộ, ngài xem đây là thứ gì?”

CHƯƠNG 2349

Kết thúc lần tỷ thí thứ hai

Nhìn thấy khí tức thần niệm mà Hạ Nhân lấy ra, Tiêu Tri Ngộ cuối cùng cũng biến sắc, không thể ngồi yên được nữa.

Ban đầu, hắn đã nghĩ đến việc dịch dung, cũng nghĩ đến chuyện thay đổi khí tức của bản thân.

Như vậy, cho dù có giết đối phương, cũng chẳng ai nghi ngờ đến ta, đúng không?

Một mặt, khí tức thần niệm không thể thay đổi!

Mặt khác, hắn cho rằng sau khi dùng thần niệm giết đối phương, khí tức thần niệm sẽ nhanh chóng tự nhiên tan biến.

Ai ngờ đối phương không những không chết, ngược lại còn lưu lại bằng chứng phạm tội của mình?

Biết thế, lão tử cứ bồi thêm hai lần phi kiếm thần niệm nữa là xong, hà tất phải đến nông nỗi này chứ?

“Lão già kia... sao ngươi im lặng rồi?” Hạ Nhân cười như không cười nhìn Tiêu Tri Ngộ.

Sau lưng Tiêu Tri Ngộ, đám đệ tử Tiêu gia nghe Hạ Nhân sỉ nhục Nhị tổ nhà mình như vậy, ai nấy đều căm phẫn đứng bật dậy, người nào người nấy đều chuẩn bị xé xác Hạ Nhân bất cứ lúc nào.

“Tất cả ngồi xuống cho ta!” Hạ Nhân còn chưa lên tiếng, Tiêu Tri Ngộ đã quay đầu quát đám đệ tử nhà mình một tiếng.

Có điều, nếu lão tổ đã nói như vậy thì nhất định có lý.

Mọi người lại tức tối ngồi xuống.

“Ha ha ha...” Hạ Nhân cười mà như không cười, nhìn chằm chằm Tiêu Tri Ngộ.

“Ngươi muốn kết thúc đoạn nhân quả này thế nào?” Tiêu Tri Ngộ hít sâu một hơi.

Thứ nhất, trong tay đối phương có bằng chứng không thể chối cãi.

Thứ hai, hắn thật sự sợ Hạ Nhân khiến Tiêu gia bọn họ đến lúc đó không có duyên với bất kỳ bảng nào.

Nếu thật sự có thể bỏ ra một cái giá nhỏ... không... là một cái giá nhất định để giữ ổn tên này, vậy cũng xem như kịp thời giảm tổn thất.

Hạ Nhân nói: “Rất đơn giản... ngươi suýt nữa đã giết ta!”

“Nếu không phải mạng ta lớn, ta đã chết rồi!”

“Ngươi biết không, trên người ta có một tấm thần phù cửu phẩm, chuyên khắc chế thần niệm công kích của kẻ khác!”

“Lúc trước ngươi tấn công một lần, số lần chống đỡ trên tấm thần phù của ta đã giảm đi một lần!”

“Thế này đi, Tiêu gia các ngươi đưa cho ta một thanh thần khí cửu phẩm!”

“Phù...” Tiêu Tri Ngộ nhắm mắt lại, sau đó thở hắt ra một hơi thật sâu.

Cả đời này, hắn chưa từng gặp kẻ nào mặt dày vô sỉ đến thế, trò tống tiền đúng là bị hắn chơi đến mức tận cùng.

“Thái Hư... đầu óc ngươi bị úng nước à?” Tiêu Tri Ngộ thấp giọng nói: “Chưa nói đến việc Tiêu gia ta chỉ là một gia tộc Thần Hoàng, vốn không có khả năng sở hữu thần khí cửu phẩm!”

“Cho dù có, ngươi nghĩ chúng ta sẽ đưa cho ngươi sao?”

“Ngươi vẫn nên nói chuyện thực tế một chút đi!”

Hạ Nhân nói: “Tiêu Tri Ngộ, xem ngươi kìa, lại nóng nảy rồi...”

“Đây mới chỉ là điều kiện thứ nhất của ta, ngươi đừng vội từ chối, nghe ta nói hết được không?”

“Được!” Tiêu Tri Ngộ nghiến răng: “Vậy ngươi nói xem, điều kiện thứ hai là gì?”

Hạ Nhân nói: “Trước khi nói điều kiện thứ hai, ta xin nhắc lại điều kiện thứ nhất!”

“Điều kiện thứ nhất của ta là các ngươi đưa cho ta... ờ không... là bồi thường cho ta một thanh thần khí cửu phẩm!”

“Điều kiện thứ hai, đưa nữ đệ tử có thiên phú xuất chúng nhất của Tiêu gia các ngươi đến đây... ừm... ba người đi...”

Hạ Nhân giơ tay trái lên, xòe ba ngón tay: “Ba người là được, ta không tham lam, làm nô tỳ cho ta!”

“Thái Hư... ngươi đang tìm chết...” Nghe yêu cầu vô lễ ấy, cả người Tiêu Tri Ngộ gần như nổ tung.

Đây đâu phải muốn lấy đồ để kết thúc nhân quả, rõ ràng là cố ý sỉ nhục Tiêu gia chúng ta mà.

Trong nháy mắt, lực lượng khổng lồ trong cơ thể Tiêu Tri Ngộ lập tức hội tụ, đang định bùng phát!

Nhưng hắn đột nhiên nhìn thấy vẻ mặt hận không thể khiến mình ra tay của Hạ Nhân, lập tức cảm thấy đã trúng kế, trong chớp mắt lại thu lực lượng về cơ thể. Giữa một lần phóng ra rồi thu lại ấy, lực lượng dồi dào va chạm lẫn nhau trong cơ thể, khiến Tiêu Tri Ngộ suýt nữa nổ tung, ngũ tạng lục phủ trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Mấy ngụm thần huyết màu vàng lẫn với nội tạng vỡ nát phun ra từ miệng hắn.

May mà tất cả đều là thần tiên, thương thế dù nặng đến đâu cũng không dễ dàng tổn thương căn cơ.

Chỉ sau vài nhịp thở, ngũ tạng lục phủ trong cơ thể Tiêu Tri Ngộ lại sinh trưởng trở lại, chỉ là bản nguyên bị hao tổn nhiều hơn một chút mà thôi.

“Thu...” Hạ Nhân vung tay, thu luôn số thần huyết Tiêu Tri Ngộ vừa phun ra.

Đây chính là máu của Thần Hoàng, đáng giá không ít tiền đâu.

Cho dù bản thân chê ghê tởm không dùng đến, sau này ban thưởng cho hậu bối đệ tử trong gia tộc cũng không tệ.

Nhìn thấy cảnh này, Tiêu Tri Ngộ tức đến mức lần nữa mất kiểm soát, lại phun thêm hai ngụm máu.

Suốt nửa nén hương, tên này mới bình ổn lại được.

“Phù...” Tiêu Tri Ngộ thở ra một hơi thật sâu: “Tiểu hữu Thái Hư... lão phu là người từng trải!”

“Ta có thể nói rõ cho ngươi biết!”

“Những yêu cầu và giao dịch chính đáng, chúng ta có thể chấp nhận, nhưng yêu cầu vượt quá giới hạn thì chẳng có ý nghĩa gì cả!”

Tiêu Tri Ngộ hỏi: “Ngươi đổi điều kiện khác đi, nói chút gì thực tế ấy!”

“Được!” Hạ Nhân nghĩ ngợi rồi nói: “Vậy ta không cần tỳ nữ nữa... thế này đi, đưa đạo lữ của ngươi cho ta...”

“Khụ khụ khụ khụ...” Tiêu Tri Ngộ cúi đầu, lại ho dữ dội.

Đến lúc này hắn đã hiểu rõ, tên Thái Hư căn bản không muốn kết thúc nhân quả với ta, tên này thấy ta không thể ra tay nên đang dùng đủ cách chọc tức ta đây mà.

Tiêu Tri Ngộ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đứng dậy khỏi chỗ ngồi. Sau đó thân hình cao lớn xoay lại, phất vạt áo bỏ đi.

Hạ Nhân hơi bất ngờ: Thế... thế là đã chọc cho tên khốn này tức bỏ đi rồi sao?

Hắn vẫn luôn chờ tên này không nhịn được mà ra tay, đáng tiếc lại không thành công!

Thôi bỏ đi, quân tử báo thù mười năm chưa muộn, sau này có cơ hội, lão tử sẽ lại đi báo thù rửa hận.

Thần niệm của Hạ Nhân quét qua, nhìn trận pháp trên chỗ ngồi vốn thuộc về mình.

Dòng hiển thị trên trận pháp vẫn không thay đổi: tổng điểm một trăm, xếp hạng địa bảng thứ nhất.

Hơn nữa, Hạ Nhân cũng xem dữ liệu tinh luyện của những người cạnh tranh khác.

Tiêu Hiểu Nguyệt quả thật rất lợi hại, nhưng độ tinh luyện vượt cấp của nàng cũng chỉ nằm trong khoảng chín phần chín chín hai đến chín phần chín chín ba.

Đừng nói cực phẩm, ngay cả thượng phẩm cũng chưa đạt tới.

Loại linh dịch này mang đi nhiều nhất cũng chỉ có thể luyện chế ra thần đan trung phẩm.

Đương nhiên, đây có lẽ không phải thực lực thật sự của Tiêu Hiểu Nguyệt.

Tâm cảnh hôm nay của nàng ít nhiều cũng bị ảnh hưởng.

“Chư vị... lần khảo hạch đại tỷ thí này đã kết thúc!”

“Lần tỷ thí thứ hai này, mỗi bảng chỉ lấy một trăm người đứng đầu!”

“Các ngươi có thể ra ngoài xem thành tích của mình rồi!”

Hạ Nhân cũng đứng dậy, chắp tay với Tần Dược Tử, nói: “Tần tiền bối, vãn bối cũng xin cáo từ!”

“Đi đi, đi đi!” Tần Dược Tử phất tay, nói: “Sau khi trở về, nghỉ ngơi dưỡng sức cho tốt để chuẩn bị cho lần tỷ thí thứ ba. Lần tỷ thí thứ ba là quan trọng nhất!”

“Không có việc gì thì đừng ra khỏi thành, nhớ kỹ, nhớ kỹ!”

Hạ Nhân lại cảm tạ một lần nữa, sau đó rời khỏi đại trận.

Bảng xếp hạng tích điểm bên ngoài đại trận cũng đã thay đổi.

Đứng đầu nhân bảng vẫn là Tiêu Vô Cực, hai trăm điểm.

Tên này ở vòng thứ hai lại giành được thành tích hạng nhất.

Đứng đầu địa bảng là đạo nhân Thái Hư, điểm số cũng là hai trăm.

Có điều Tiêu Hiểu Nguyệt của Tiêu gia quả thật rất mạnh, trong tình huống này nàng vẫn đứng thứ hai, chỉ kém Hạ Nhân hai điểm.

Trước đó là Hỏa Dạ, còn bây giờ thì đồng hạng.

Hỏa Dạ và Tiêu Vô Tướng đồng hạng nhất.